

Cartes

Bescanó: sí, sí. Grober: no, no.

LLORENÇ CARRERAS i SUREDA.

bescanó.

Curiosament aquests dies els mitjans de comunicació "parlen" de Bescanó per l'espot publicitari del "Sí, Sí".

La Grober ja ha tancat d'amagatotis i la premsa, ràdios i cadenes de tele ni se n'han assabentat, ho deuen trobar natural i sense swing per ser notícia.

Els treballadors s'han organitzat en torns per vigilar la fàbrica i han aixecat un campament on desenvolupar la seva tasca de vigilància, amb el sol i la pluja d'aquest destirotat estiu de dia i de nit acompanyats de la lluna esplèndida quan no s'avergoneix de la conducta de l'empresari i s'amaga darrera uns núvols.

Parlant de núvols, tot i la sentència, ara ja podríem dir en ferm... l'empresari es fa l'orni, desaparegut i sense fer executiu el tema dels tres milions d'euros per als treballadors (77 "pueblerinos" com es qualifiquen ells mateixos mentre maten el temps).

Un mussol eixerit m'explica que hi ha alguns membres, -treballadors de 1a- emparentats amb l'empresari que ja han cobrat la imdemnització... Jo em pensava que quan s'enfonsa el vaixell el capità i equip d'oficials són els últims en abandonar-lo... sembla que en qüestions de fàbrica Grober... No, No! es fa de manera diferent... primer cobra la direcció, cap de vendes i altres familiars de l'empresari i quan es cansin de torturar els pobres treballadors ja hi seran a temps a fer el parell de diligències perquè aquests puguin tenir dret a la percepció d'atur... perquè d'aturats ja fa temps que hi estan.

És una llàstima, com a bescano?ní mai hauria pensat un final d'aquest tipus per a una fàbrica que l'historiador amic Joan Puigbert, ens deia que va iniciar el món obrer a Girona, i que el 1930 davant del rei Alfons XIII van fer-li escoltar "Cants a la Pàtria" pel cor format per un grup de treballadors... ara qui escriurà el RIP 1889-2014?

A l'Honorable President Mas

Josep M. Puig Solà. Torroella de Montgrí.

Per endavant he de dir que no he sigut mai d'en Mas. Durant els seus anys a l'Ajuntament de Barcelona, més tard en les seves batalles amb el president Maragall, l'he trobat sovint estirat i saberut. Ara, he de dir que mereix la meva admiració per com està portant el procés. És l'únic que aguanta. No tenim prou pedra a la muntanya del Montgrí per fer-li el monument que es mereix.

Espero i desitjo que no defalleixi o no li trobin en algun racó algun drap brut. Que Madrid està ple d'especialistes.

El president Mas, és l'únic que ens mereix gran respecte per com aguanta el tipus davant les contínues investides pels de fora i els de dins. Si els catalans de certa edat hem hagut de suportar la invasió "cultural" espanyola amb la massiva arribada d'immigrants (Camacho i tants d'altres com ells) que no s'han assabentat d'on mengen el pa i no entenen res del respecte a la seva terra d'acollida, ara ens neixen els nans dintre el país. Entre ells, els de la Societat Civil Catalana. Què hi fa un Coll i un Bosch, tenyits de groc, fotent traves a pertot? No en tenim prou amb Riveras, Ictetas, Navarros i companyia? Serà el groc el color del futur?

Sr. Mas: li tinc tota la meva consideració i l'animo amb totes les meves forces per tirar endavant. No s'arronsi.

Però cada vegada que veig Braveheart hi veig tots els traïdors que li varen negar el suport, reflectits en els protagonistes actuals, siguin polítics, banquers o empresaris. Tinc por que el deixin tirat.

Amb tota la meva estima.

La llibertat té un preu ...

Francesc Buixeda Cabré. santa pau.

El president Mas aquests dies no para de dir que "La llibertat té un preu i el de no tenir-la també, i potser més alt", i "un país madur que es fica en aquesta aventura per fer un cim tan alt ha de saber que no ho és", molt bé, es tracta d'unes frases que impacten els oients (empresaris i partits), menys a la ciutadania, que a hores d'ara ja no es creu res de res. La classe política s'ha proposat vendre la moto i per això, si han de mentir o no dir la veritat, ho fan, sense pensar gai?re, posen la falca i després si cal esmenaran o canviaran totalment, seguint, com sempre, en la direcció del vent de cada moment.

Estem en uns moments clau del procés sobiranista endegat per l'actual Govern de la Generalitat; la Diada del passat 11 de l'actual, l'aprovació de la Llei de consultes el 19, i finalment la convocatòria de la consulta per al 9-N. Sense deixar de banda que a partir del dia 22 l'expresident Pujol anirà al Parlament per contestar a preguntes referents al seu aferÉ

Per si no hi havia prou enrenou, ara també surt l'exvicepresident Carod-Rovira, dient que en el tema de les comissions del 3%, un alt dirigent de CDC li asseverà en el seu moment, que en realitat era un 5%, però diu que ningú li va fer cas llavors, la Fiscalia devia estar de vacances! I fins ara no ho ha tornat a recordar?

Dirigents catalans, si voleu portar a terme la consulta, dins la legalitat, segons manifesteu, abans de res i de cara a la clarificació de la situació i per la tranquil·litat de la ciutadania, que està molt preocupada i desorientada, s'han d'explicar molt bé i amb dades reals les frases del President, altrament no tindrem arguments per mesurar la decisió a prendre en el moment d'anar a votar, la qual cosa pot fer variar i molt el resultat. Ànim i sense por!, les coses clares.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2014/09/12/cartes/687188.html?utm_source=rss